

camí ral

Parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès (Bisbat de Terrassa)

Any 3 n.34 – DIUMENGE XVI DURANT L'ANY

23 de juliol de 2017

Quin és el mínim que demana Déu a un fill seu que vol ser “catòlic”?

*“Nunca
dejes de
mirarte
como Dios
te mira”*

En moltes qüestions de la vida, ens preguntem quins són almenys els requisits mínims: el mínim per passar de curs escolar, l'essencial per treure's un títol o una acreditació, condicions per poder prendre el sol sense que faci mal, què és el més essencial per conservar mínimament la salut, com discernir bé amb qui m'haig de casar o si de debò el puc considerar amic, etc. Perquè hi ha persones que diuen que són amigues i no ho són; es pensen que viuen de manera sana, i no és veritat... De vegades hi ha coses a la vida que se'ns fan molt complexes, i voldríem simplificar i anar al fonamental sense perdre visió de la realitat, del que és veritable, i tenir un criteri cert per reaccionar adequadament. Ningú vol que la seva vida sigui mentida, ningú té plaer per equivocar-se, i tothom vol ser feliç. Ens ajuda molt començar per aclarir conceptes i dir les coses pel seu nom, sense enganys ni eufemismes que ens confonen.

Per exemple: una “interrupció voluntària de l'embaràs” és matar un ésser innocent. L'avortament no és un dret encara que li posis un llaç i ho sàpigues vendre. Per les mateixes, un homicidi s'hauria d'anomenar “interrupció voluntària de la vida de la persona no desitjada”. Per l'enveja, s'ha inventat l'expressió “greuge comparatiu”: quan l'altre té una cosa que jo vull i no puc tenir, és un “greuge comparatiu”, és a dir, tinc enveja. També fa riure, anomenar a les pèrdues econòmiques “creixement negatiu”. Aleshores els

guanys serien “pèrdues positives”? També he sentit anomenar “negoci hàbil” al que tota la vida s’ha anomenat “un timo”. Com també a la calúmnia, a l’insult, a la mentida o a la difamació se l’està anomenant “llibertat d’expressió”.

Si seguim en la línia, un terrorista seria “un pacifista que no exerceix”, i un budista, un testimoni de Jehovà o un protestant podrien anomenar-se perfectament “un catòlic no practicant”.

Ja no parlem dels embolics que estem tenint ara en política al nostre país, quan la manca de claredat en la identitat de la ideologia de partit ens provoca un terrible desconcert social i fa impossible el diàleg. Mentir-nos mútuament no és gaire saludable per la ment, pel cos, per l’esperit i per la butxaca.

Tots tenim les nostres debilitats, els nostres pecats i les nostres incoherències. Tots estem en camí. El que és molt important és saber cap a on has d’anar, i procurar anar-hi anant. A un viatger no se li diu que sigui un mal viatger perquè no ha arribat al seu destí. sinó perquè pren un camí que no l’hi porta. De la mateixa manera hi ha persones que diuen que són catòlics, i de fet no ho són, no perquè no siguin exemple de santedat, sinó perquè s’equivoquen en el camí.

Vols ser un catòlic de cinc estrelles?

Per fer-ho més amè, permeteu-me una imatge. Una persona pot considerar-se ella mateixa de cor i de convenciment catòlica, però realment només se la pot considerar objectivament catòlica quan intenta viure les cinc estrelles, sense faltar-ne cap. Totes tenen el seu ferm fonament en les paraules i gestos de Jesús, en les Escripures Sagrades i en la Tradició.

1. ANAR A MISSA TOTS ELS DIUMENGES I FESTES DE GUARDAR.

Des del principi és el tret d’identitat més fort, i el que ens defineix més: convocats pel mateix Crist Ressuscitat, i la trobada que Ell més espera. Així com és instrucció per la ment i aliment per l’ànima, no ens pot faltar. Els mateixos germans perseguits, no només no ho deixen, sinó que diuen que és els dóna la força que necessiten. En la nostra història d’Església, són incomputables els nostres germans que han donat la vida per haver anat a Missa. ¿Quines són les “festes de guardar”? A més les que indiqui el Bisbe propi, són: Nadal (24 o 25 de desembre), Epifania (6 de gener), L’Ascensió (40 dies després del Diumenge de Pasqua), El Cos i la Sang de Crist (Corpus), Santa Maria Mare de Déu (1 de gener), La Immaculada Concepció (8 de desembre), L’Assumpció de Maria (15 d’agost), Sant Josep (19 de març), Sants Apòstols Pere i Pau (29 de juny), i, finalment, Tots

Sants (1 de novembre). Val a dir que el Senyor vol que portem a Missa també els infants, especialment quan ha tenen ús de raó (cap als 7 anys).

2. CONFESSAR ELS PECATS GREUS ALMENYS UN COP L'ANY, EN PERILL DE MORT I SI S'HA DE COMBREGAR.

No està bé seure a taula amb les mans brutes, encara que hi hagi gent que ho faci. Jesús ens demana que demanem perdó i que lluitem per ser millors. Necessitem el seu perdó i la seva ajuda. Com és Ell qui perdona, és Ell qui diu com vol perdonar-nos: acudint al sacerdot per confessar individualment. Jesús no vol la col·lectiva, perquè no ens estima “en grup”, sinó a cadascú individualment, amb un amor immens i dedicat. També Jesús, que parla a través de l'Església, ens ajuda dient-nos què és pecat greu, i que aleshores no podem combregar, perquè no puc dir al Senyor que l'estimo molt i alhora haver-lo ofès sense haver-li demanat perdó abans. Convé confessar també moment de morir, perquè el Senyor pugui portar-me al Cel. Tal com diu als evangelis, a les Noces s'ha d'entrar amb vestit de festa.

3. COMBREGAR PER PASQUA DE RESURRECCIÓ.

Aquest consell garanteix un mínim per a la recepció del Cos de Crist, especialment en el temps de 50 dies en què celebrem amb més força la victòria de Crist sobre el pecat i la mort. Sempre cal combregar en estat de gràcia i complir amb el dejuni eucarístic (no prendre res una hora abans de combregar, com a preparació espiritual i de respecte). S'ha de rebre la comunió dins la Missa, els malalts incapacitats per assistir a Missa ho poden rebre en viàtic (comunió a casa en malaltia greu o agonia).

4. DEJUNAR I ABSTENIR-SE DE MENJAR CARN quan ho indica l'Església. Això assegura els temps d'ascesi i de penitència que ens preparen per a les grans festes litúrgiques i contribueixen a adquirir el domini sobre els nostres instints i la llibertat de cor. Va ser un acord que vam prendre tots els catòlics del món: fer tots alguna cosa com a tret identitari i que no oferís dificultats especials a ningú, de qualsevol raça o país. El dejuni consisteix en fer només un àpat al dia, i només està indicat el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant. L'abstinència consisteix en no menjar carn els divendres de l'any, i especialment els de Quaresma. Ens vol fer solidaris amb el Divendres Sant, agrair al Senyor el dia en què va patir Passió i Mort per nosaltres.

5. AJUDAR A L'ESGLÉSIA EN LES SEVES NECESSITATS.

Assenyala l'obligació moral de cadascú segons les seves possibilitats d'ajudar l'Església en les seves necessitats materials, per poder continuar amb la seva missió. Les necessitats de l'Església són moltes. L'Església és estimada per Nostre Senyor Jesucrist, el seu fundador, com un espòs estima la seva esposa.

Ella vetlla pel bé dels fidels, la seva missió és ajudar a aconseguir la salvació per a tots els homes. Com a catòlics ens sentim part d'Ella, estimant-la i defensant-la sempre, perquè és la nostra família, la família dels fills de Déu.

MISSA D'INICI DE MINISTERI

És el que clàssicament es coneix com "Missa d'entrada del nou rector". Mn. Josep Maria Cot del Valle rebrà del nostre Bisbe l'encàrrec de Rector de Sant Esteve de Castellar el diumenge dia 3 de setembre, a la Missa Major, és a dir, a les 12 del migdia. Està convocat especialment tot el poble fidel de la nostra feligresia que hi pugui assistir, i és de suposar que després hi haurà un espai per saludar el Sr. Bisbe i felicitar el nou Rector, familiars i amics. Donem gràcies a Déu!

NOTA IMPORTANT

Com sabeu, i seguint la llarga tradició de l'Església, quan el Sr. Bisbe nomena un nou Rector, tots els càrrecs a tots els nivells de la pastoral parroquial que va confiar el rector sortint, cessen automàticament. Per tant, tots esteu cessats el dia 3 de setembre, a tots els efectes i en tots els àmbits. Des d'aleshores, correspon al nou Sr. Rector de renovar explícitament les persones en els encàrrecs o funcions, o confiar-los a altres persones que ell consideri oportunes. Els serveis a la Comunitat Parroquial no són drets adquirits, ni per la bona traça, ni per l'interès personal ni per l'experiència que s'ha adquirit pel servei; i també és bo per deixar les mans lliures al nou Sr. Rector per complir amb agilitat i facilitat les noves funcions que el Senyor li encomana i de les quals en té la total responsabilitat, de les quals només ha de donar comptes al Sr. Bisbe, a Déu, i a qui ell consideri oportú. També és una mostra d'afecte, de respecte a la seva persona i a la Comunitat Parroquial, de col·laboració, de disponibilitat i de bona voluntat d'entregar de seguida i personalment les claus al nou Sr. Rector, i de posar-se a la seva disposició felicitant-lo i informant-lo del que us sembli més oportú, deixant-li totalment les mans lliures per decidir el que el Senyor li inspire pel bé de tota la Comunitat Parroquial. Fins aquell dia, el responsable a tots els efectes segueix essent Mn. Joaquim. Moltes gràcies!

PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE

Castellar del Vallès

MISSA: De dilluns a divendres: 19'30h.

Dissabtes i vigília de festa: 20'00h.

Diumenges i solemnitats: 10'00h (castellano) i 12'00h (català).

Diumenges i solemnitats: 20'00h (a la Capella de Montserrat).

CONFESSIONS: Abans de la missa i quan es sol·liciti.

DESPATX PARROQUIAL: Dimecres de 20'00h a 21'00h. Tel: 93 714 52 83

Rector: Mossèn Joaquim Fluriach Domínguez. Tel: 610280969

Diaca Adscrit: Mossèn Pedro Luis Iglesias Martínez.

Correu ordinari: C/Església, 16 - 08211 Castellar del Vallès

Correu electrònic: parroquiacastellar@gmail.com

Web: www.santestevedecastellar.org